

Formula Jurisjurandi in Motu Proprio “Sacrorum Antistitum” a Summo Pontifice Pio X Præscripta: JUSJURANDUM ANTIMODERNISTICUM

Ego N. N. firmiter ampléctor ac recipio omnia et singula, quæ ab inerranti Ecclésiâ magistério definita, adsérta ac declarata sunt, præsertim ea doctrinæ capita, quæ huius témporis erroribus dirécto adversantur.

Ac primum quidem Deum, rerum omnium principium et finem, naturali rationis lûmine "per ea quæ facta sunt" hoc est, per visiblem creationis opera, tamquam causam per effectus, certo cognosci, adeoque demonstrari étiam posse, profiteor.

Secûndo: extéma revelationis arguménta, hoc est facta divina, in primisque miracula et prophetias admitto et agnosco tanquam signa certissima divinitus ortæ christiânæ religionis, eadémque téneo ætâtum omnium atque hôminum, étiam hujus témporis, intellegéntiæ esse maxime accommodata.

Tértio: firma pâriter fide credo Ecclésiâ, verbi revelati custodem et magistrâ, per ipsum verum atque historicum Christum, cum apud nos dégeret, proximo ac dirécto institûtam eandémque super Petrum, apostôlicæ hierarchiæ principem, ejûsque in ævum successores ædificâtam.

Quarto: fidei doctrinam ab Apostolis per orthodoxos Patres eodem sensu eadémque semper senténtia ad nos usque transmissam, sincère recipio; ideoque prorsus rejicio hæreticum commentum evolutionis dogmatum, ab uno in alium sensum transeûntium, diversum ab eo, quem prius habuit Ecclésiâ; paritérque damno errorem omnem, quo, divino deposito, Christi Sponsæ tradito ab Eâque fidéliter custodiéndo, sufficitur philosophicum invéntum, vel creatio humânæ consciéntiæ, hominum conatu sensim efformâtæ et in posterum indefinito progréssu perficiéndæ.

Quinto: certissime téneo ac sincère profiteor, fidem non esse cæcum sensum religionis e lâtrebis subconsciéntiæ erumpe Ontem, sub pressione cordis et inflexionis voluntatis morâliter informâtæ, sed verum assensum intelléctus veritati extrinsecus accéptæ "ex auditu", quo nempe, quæ a Deo personali, creatore ac Domino nostro dicta, testata et revelata sunt, vera esse crédimus, propter Dei auctoritatem summe veracis.

Me étiam, qua par est, reverentia subjicio totôque ânimo adhaéreo damnationibus, declarationibus, præscriptis omnibus, quæ in Encyclicis litteris "Pascéndi" et in Decréto "Lamentabili" continéntur, præsertim circa eam quam historiam dogmatum vocant.

Item reprobô errorem affirmantium, propositam ab Ecclésiâ fidem posse histôriæ repugnare, et catholica dogmata, quo sensu nunc

intelleguntur, cum verioribus christiânæ religionis originibus componi non posse.

Damno quoque ac rejicio eôrum sententiam, qui dicunt Christianum hominem eruditorem indhere personam dupplicem, aliam credentis, aliam historici, quasi liceret historico ea retinere, quæ credentis fidei contradicant, aut præmissas adstruere, ex quibus consequatur, dogmata esse aut falsa aut dubia, modo hæc directo non denegentur.

Réprobo pariter eam Scripturæ sanctæ dijudicandæ atque interpretandæ rationem, quæ, Ecclesiæ traditione, analogia fidei et Apostolicæ Sedis normis posthabitis, rationalistarum comentis inhaeret, et criticem textus velut unicam supremamque regulam haud minus licenter quam témere amplectitur.

Sententiam præterea illorum rejicio, qui tenent, doctôri disciplinae historicae theologicae tradendæ aut iis de rebus scribendi seponendam prius esse opinionem ante conceptam sive de supematurâli origine catholicae traditionis, sive de promissa divinitus ope ad perennem conservationem uniuscujusque revelati veri; deinde scripta Patrum singulorum interpretanda solis scientiæ principiis, sacra qualibet auctoritate seclûsa, eâque judicii libertate, qua profana quævis monuménta solent investigari.

In univêrsum dénique me alienissimum ab errore profiteor, quo modernistæ tenent in sacra traditione nihil inesse divini, aut, quod longe detérior, pantheistico sensu illud admittunt, ita ut nihil jam restet nisi nudum factum et simplex, commhibus historiae factis æquandum: hominum nempe sua indûstria, solertia, ingénio scholam a Christo ejusque Apostolis inchoatam per subsequentes aetates continuantium.

Hæc omnia spondeo me fidéliter, integre sinceréque servatûrum et inviolabiliter custoditûrum, nusquam ab iis sive in docendo sive quomodolibet verbis scriptisque deflectendo. Sic spondeo, sic jûro, sic me Deus adjuvet et hæc sancta Dei Evangélia.